

[Arne Bjerregaard]

des hr. Bernhard Baunsgaard at smide os ud af forhandlingerne om dette spørgsmål, og så længe vi er med i disse forhandlinger, skal jeg undlade at tage stilling til nærværende forslag.

Ib Christensen (DR):

Efter at kommunisterne og retsforbundet er kommet med deres udspil omkring dette spørgsmål, er socialistisk folkeparti kommet med dette forslag, og jeg ser ikke noget forkert i, at de tre partier, som alle er opsatte på at gøre noget alvorligt ved dette meget store og alvorlige problem, som udgangspunkt vælger forskellige veje. Den dag, da der kan konstateres et politisk beslutningsdygtigt flertal for at gøre noget alvorligt ved sagen, dvs. den dag, da socialdemokratiet beslutter sig til at lade handling følge på ord, vil der også sagtens kunne skabes et flertal omkring en effektiv lovgivning på dette punkt.

Når man skal diskutere, om kapitalvindingsskatten skal udvides til at omfatte andre end de erhverv, der rammes af den i øjeblikket – det gælder navnlig landbruget – er det nok værdifuldt, at man prøver at undersøge, hvordan kapitalvindingsskatten i landbruget og hos de andre, der bliver ramt af den, har virket i praksis. Her er det retsforbundets opfattelse i modsætning til SFs, at kapitalvindingsskatten har virket prisfordyrende. Man har villet se, hvor meget man havde tilovers, før man solgte, og det vil altså sige, at det har sinket omsætningen af jord og fast ejendom, og det vil sige, at det har virket generationsfjendtligt. Det virker også stavnsbindende – og det kan SF heller ikke skjule i bemærkningerne til lovforslaget – hvis man udvider det til også at omfatte parcelhussektoren, hvilket jo er det reelle i sagen.

Endelig er forslaget, som andre tidligere har gjort opmærksom på, også ganske indviklet, og det fremmer vel heller ikke den folkelige accept af et sådant forslag, selv om det skal indrømmes, at det er komplicerede problemer, det drejer sig om.

En anden indvending mod den metode, som SF her har spillet ud med, er – og det er, synes jeg, en meget alvorlig indvending – den animositet, en forøget kapitalvindingsskat kan medføre mod selve det synspunkt, at vi skal inddrage de arbejdsfri gevinster. Vi ved, at kapitalvindingsskatten allerede i sin

lemlæstede form, som den er nu, er en enorm hæmsko for forståelsen af, at man skal gribe ind mod de arbejdsfri gevinster på jord og fast ejendom.

Når det er sagt, vil vi da samtidig sige, at vi absolut påskønner SFs intentioner med forslaget, men vi er altså skeptiske over for den fremgangsmåde, som SF har fundet taktisk og praktisk politisk rigtig.

Vi mener, at en løbende afgift på jordbesiddelse må være det rigtige. Enten skal man gå den vej, eller også skal man, som SF her er inde på, udvide ordningen til også at omfatte andre, og det vil altså sige også parcelhusområdet. Det er vi ikke begejstrede for. Vi mener, at en løbende afgift på jordbesiddelse vil være det administrativt enkleste og socialt mest retfærdige, og den folkelige forståelse for, at samfundet bør have de arbejdsfri gevinster på jord, og at jorden skal være samfundets fælles ejendom, er større end for, at staten skal have en offentlig prioritet i folks huse.

Jeg påskønner også, at man mener, der skal være ligestilling mellem arbejdsindkomster og arbejdsfri gevinster. Så længe man har en indkomstbeskatning, er det svært at argumentere herimod, men vi mener som sagt, at problemet bør løses på en anden måde, som jeg her har nævnt.

I bemærkningerne siges, at man indvender imod det indefrysningforslag, som er fremsat af kommunisterne, at det vil ødelægge bestræbelserne på at fjerne rentefradragsretten for ejerboliger og lejeværdibeskatningen, og man indskiber sig i en argumentation, som jeg tror at selv centrum-demokraterne ville skrive under på, og det er meget farligt. Den indkomst og lejeværdi, folk har ved at besidde jord og huse, som stiger med tusinder af kroner hver eneste måned, det er også en indkomst, selv om det ikke er penge, man får lige i kroner og øre. Derfor er det heller ikke ud fra en skatteetisk betragtning, hvis man skal anlægge en sådan, selv for indkomstskattens filosofi særlig logisk at sige, at det ikke er nogen egentlig indkomst. Den holder simpelt hen ikke. Der er næppe én eneste i landets skatteadministration, blandt landets skatteteoretikere og økonomer, der kan skrive under på denne argumentation. Den er meget farlig ud fra de intentioner, som SF jo har, og som er baggrunden for SFs forslag.